

Toelichting op de beleidsregels ambtshalve vermindering

In de praktijk van de belastingheffing komt het voor dat de formele belastingschuld niet in overeenstemming met de materiële belastingschuld wordt vastgesteld. Indien zulks het geval is, heeft de belastingplichtige de mogelijkheid tegen de aanslag bezwaar en beroep in te stellen. Normaliter zal dat daartoe leiden dat de formele en materiële belastingschuld alsnog met elkaar in overeenstemming worden gebracht. Het valt echter niet uit te sluiten dat ook na de afhandeling van een bezwaarschrift nog onvolkomenheden restereren. Tenslotte bestaat de mogelijkheid dat de belastingplichtige om welke reden dan ook geen bezwaar instelt tegen een onjuiste aanslag. Als de belastingplichtige niet of niet binnen de daarvoor geldende termijnen bezwaar en beroep instelt, komt de aanslag door het verlopen van die termijnen formeel vast te staan. dan geldt het beginsel van de formele rechtskracht, dat wil zeggen dat ook een onjuiste aanslag in principe niet meer kan worden aangetast en derhalve voldaan dient te worden.

Op dit beginsel bestaan echter twee uitzonderingen, t.w. de mogelijkheid van het opleggen van een, onder voorwaarden, naheffings- of navorderingsaanslag bij een tenonrechte te laag vastgestelde belastingschuld (binnen vijf jaar na het ontstaan van de belastingschuld, artikelen 16 en 20 van de AWR) en de mogelijkheid tot het verlenen van ambtshalve vermindering (artikel 65 AWR). Deze regeling geeft de mogelijkheid een te hoog vastgestelde belastingschuld alsnog te corrigeren. Hierbij is de vraag wanneer de eis van rechtvaardige belastingheffing voor dient te gaan op de formele rechtskracht en rechtszekerheid, ook van de belastingheffende overheid. Om hier helderheid in te verschaffen is het gewenst deze regels in zgn. beleidsregels vast te leggen.

De hier in concept aangeboden beleidsregels zijn conform de Modelbeleidsregels ambtshalve vermindering opgesteld door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

De enige afwijking betreft de termijn waarbinnen nog ambtshalve vermindering wordt verleend. In de modelbeleidsregels is gekozen voor vijf jaar na het ontstaan van de belastingschuld. Dit houdt verband met de termijn waarbinnen navordering en naheffing mogelijk is. Wij hebben gekozen voor drie jaar, de termijn waarbinnen aanslagoplegging mogelijk is, omdat navorderen en naheffen sporadisch voorkomen.

Met betrekking tot artikel 2 gevallen waarin ambtshalve vermindering wordt verleend. Om te voorkomen dat bijvoorbeeld in de sfeer van leges ambtshalve verminderingen van enkele guldens of zelfs centen moeten worden toegekend, is een drempelbedrag opgenomen voor ambtshalve vermindering van gemeentelijkebelastingen. Teveel betaalde belasting boven een bepaald bedrag wordt dan in alle gevallen terug betaald. Dit sluit aan op het beleid van de rijksbelastingdienst terzake. Overeenkomstig de verordening onroerende-zaakbelastingen, waar een heffing van minder dan € 9,08 niet wordt ingevorderd, hebben wij dit bedrag gesteld op € 9,08. Er kan ook aansluiting worden gezocht op het systeem in de Wet WOZ. Daarin is bepaald dat ambtshalve vermindering slechts mogelijk is indien de waarde van een object meer dan 20% (met een minimum van € 4.537,00) te hoog is vastgesteld. Deze drempel kan ook bij gemeentelijke belastingen worden toegepast. Wij hebben hier niet voor gekozen, omdat bij de Wet WOZ gaat om taxaties, die per definitie geen exacte bedragen kunnen generen. Dit in tegenstelling tot belastingaanslagen.

Zoals in artikel 1, onder 2 is aangegeven, zijn de hiervoor genoemde beleidsregels ambtshalve vermindering niet van toepassing voor ambtshalve verminderingen in het kader van de Wet WOZ. In de Artikelen 2 en 3 van het Uitvoeringsbesluit Wet waardering onroerende zaken (Stb. 1997,30) worden regels gesteld met betrekking tot het ambtshalve verminderen van de vastgestelde waarde. De gemeenten zijn hier aan gehouden.